

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2013 – ÅRGÅNG 27. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

- Guds Ord till östra Asien
- Guds Ord åt folket genom Martin Luther
- Guds dårskap

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro
306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

- Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

- Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

- Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

- Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

- LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

JU ÄLDRE MAN BLIR desto mer tränad blir man på både väntan och besvikelser. Sedan Romarrikets fall år 476 har jordens undergång förespåtts 183 gånger. Statistik visar att varje gång har varit en miss. Den senaste i raden förutsägelser var den 21 december 2012. Enligt mayakalendern skulle jordens undergång inträffa just den dagen. Ingenting hände, julen kom och vi fick åter fröjda över oss över Frälsarens ankomst hit till jorden. Vi lägger 2012 bakom oss och ser fram mot ett nytt nådens år 2013.

Vår Bibel har endast ett råd till oss kristna, vi ska vaka och vara beredda för Herrens dag kommer plötsligt. Livet är en gåva och varje dag är ett bevis på Guds stora och obegripliga nåd. Varje dag förser han oss med allt vad vi behöver. Vi behöver inte vara rädda eller bekymrade. Att varje kväll tacka för dagen som varit och på morgonen be om nåd och vägledning är något som Gud i sitt ord uppmanat oss att göra.

Första artikeln i katekesen talar mycket om hur Gud varje dag beskyddar oss alla. I en av förklaringarna står det: "Min himmelske Fader beskyddar mig genom att hålla det onda borta från mig eller genom att rädda mig så att det inte skadar mig". Och inte nog med det, vår himmelske Fader beskyddar mig genom att låta allting i livet tjäna till mitt bästa. Till sin hjälp har Gud änglarna och dessa heliga sändebud står i Guds tjänst dag och natt. *Ingen olycka skall drabba dig, ingen plåga närma sig din hydda. Ty han skall ge sina änglar befällning om dig att bevara dig på alla dina vägar* läser vi i den 91 psalmen.

Människor kan spekulera och vetenskapsmän kan forska och anta men Gud håller hela världen i sin hand. Han har fullständig kontroll över allt som händer. Inte en enda sparv faller till marken hans vilja förutan. Det är en sådan hög och stor Herre vi ber till varje kväll när vi läser "Fader vår som är i himmelen." Du och jag får vara hans barn, vilken nåd!

När vi nu har en sådan Far vill han att vi inte ska glömma att tacka honom för allt det goda. Vi ska också sjunga och prisa hans namn inför andra människor. Gud vill att vi ska tjäna honom i kärlek och glädje utan baktankar. Dessutom får denna glädje och tacksamhet oss att vilja lyda alla hans bud. Katekesen säger att detta sker för att Gud ska ha äran i hela mitt liv. Soli Deo Gloria (Gud allena äran)!

*Tacka Herren lova hans namn
gör hans verk nu kända bland folken,
prisa honom sjung till hans ära
tala högt om hans stora nåd!*

Ingvar Adriansson

Gå bort Satan

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och att han måste dödas och på tredje dagen uppväckas. Då tog Petrus honom åt sidan och började motsäga honom; "Gud är nådig mot dig, Herre. Detta ska aldrig hända dig." Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar."

Matt. 16:21-25

Guds Ord lär oss att vi syndar i tankar, ord och gärningar. Vi vet också varifrån synden kommer. Den kommer från världen, djävulen och vår egen syndiga natur. Vi vet alla var det hela började - i Edens lustgård. Satan fick Adam och Eva att tvivla på Gud och hans Ord. Satan sådde tvivel i deras hjärtan. Synden har sedan dess följt människosläktet genom alla generationer. Vi avlas i synd, kommer till världen i synd och lever bland syndare i en syndig värld. Utan Jesus vore vi förtappade. Om inte Jesus tagit på sig all vår synd och skuld och gått i döden för hela världen så hade vi blivit förtappade. Då hade Satan haft fullkomlig makt över oss.

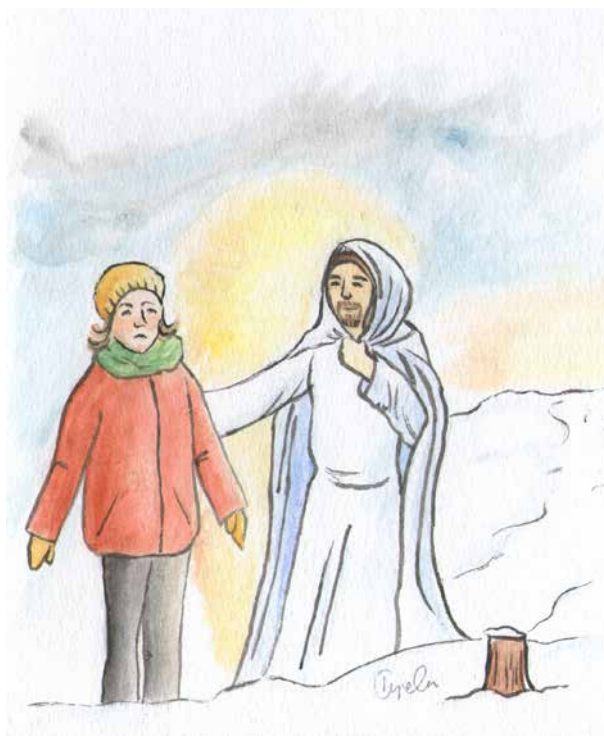
Tack vare Jesu försoningsoffer på korset och hans död och uppståndelse har vi evigt liv. Jesus Kristus, Guds Son, kom till världen för att göra en sak - frälsa oss från våra synder. Det gjorde

han när han genom sin död och uppståndelse övervann Satan och hans makt. Jesus gick ut ur striden som segerherre. Satan berövades sin makt. Döden är inte längre ett hot för oss. Den är bara en övergång till evigheten i fullkomlig härlighet hos Gud.

Vi kan vara säkra på att vi ska dit, för den helige Ande har skapat tron i våra hjärtan. Det hände när Gud kallade oss till sina barn i dopet. Dopet är vår trygghet på vandringen genom

denna värld av synd. I dopet fick vi tron som gåva. Det krävde ingen prestation av oss. Det krävde ingen mänsklig kunskap av oss. Tron kan lyckligtvis inte mätas med mänskliga mätinstrument. Tro går utöver mänsklig kunskap. Tron är en gåva. Den ges av Gud genom den helige Ande. Den helige Ande kommer till oss genom nådemedlen. Den kommer genom Guds Ord, genom dopet och genom nattvarden. Här har vi vår trygghet. Här har vi vår frälsning. Jesus Kristus är vår Frälsare.

Vi vet att en gång ska Jesus komma tillbaka för att ta oss med hem till sig i himlen. Än så länge är vi här på jorden. Det finns en enda orsak till att Jesus dröjer med att komma tillbaka. Denna enda orsak är att det ännu finns människor som inte har fått höra den goda nyheten om Frälsaren. De har inte fått höra lagen som säger att de är syndare som förtjänar evigt straff. De har inte fått höra att Guds Son

Han ger de svaga kraft

har frälst dem från detta straff. De har inte fått höra evangeliet. Det är vårt uppdrag att förkunna evangeliet för alla människor.

Vår uppgift är att vara ljus och salt i världen så att människor kommer till tro genom Guds Ord som vi förkunnar. Vissheten om att Jesus Kristus har frälst oss leder oss till att vilja leva som Gud vill att vi ska leva. Vi söker Guds vägledning i hans eget Ord. Vi förkunnar hans Ord för andra. Vi tjänar i Guds rike genom att leva som troende här i världen.

Det är ett privilegium att få tjäna Gud med sitt liv. Samtidigt är det en utmaning. För Satan har inte upphört att existera. Han finns kvar. Han vet att Jesus snart kommer tillbaka för att ta med sig sina barn till himlen. Han vill hindra så många som möjligt från att följa med dit. Hans slutliga fall närmar sig och han tänker få med sig så många som möjligt när han faller.

Satan började redan med Jesus. Han frestade Jesus. Han lockade med hela världen om Jesus bara underkastade sig honom. Jesus avstod. Han visste vad som var hans uppdrag. Det skulle han fullfölja. Men Satan gav sig inte. Han lurade sig in i Jesu närmaste medarbetare Petrus. När Jesus sa till lärjungarna att han skulle tas till fånga och lida och dö försökte Petrus stoppa honom. Men Jesus lät inte lura sig. Han visste att det var Satan som talade genom Petrus tunga, och han tillrättavisade Satan. *"Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar."*

Är du ibland som Petrus? Låter du Satan använda din tunga? Låter du Satan använda dina händer och fötter? Låter du Satan styra dina tankar? Kanske inte hela tiden men av och till? Ena dagen förkunnar du evangeliet för människor, nästa dag föraktar du en annan som förkunnar samma budskap. Är du säker på att det är Guds sak du tjänar med ditt liv och dina ord och gärningar? Eller låter du Satan använda dig till att riva ner det Gud använder andra till att bygga

upp? Bekänner du bara din synd när du läser syndabekännelsen men inte när du blir tillrättavisad för ord och handlingar som inte stämmer överens med Guds Ord?

Satan är ingen vekling. Han kan knäcka vilken människa som helst. Han kan använda vilken människa som helst till att tjäna sin destruktiva sak. Han låter inte lura sig. Däremot är han duktig på att lura oss människor. Hans makt är dock begränsad på grund av Kristi seger på korset och hans död och uppståndelse. Men han har fortfarande makt.

Vårt vapen mot Satan och hans makt är Guds eget Ord. Här får vi den näring vi behöver för att leva som troende här i världen. Här ger Gud oss av sig själv. Här ger han svaret på det som är viktigt i livet. Här visar han oss vägen till himlen. I Bibeln visar Gud oss Frälsaren.

Alla människor som tror på Gud måste också tro att Satan finns och att han har makt att få oss alla att avfalla från tron. I oss själva finns det ingen styrka som kan övervinna Satan. Så snart vi börjar lita på vårt eget förnuft och vår egen kraft i livet som troende i världen har vi gett Satan makt över oss. När vi låter förgänglig mänsklig visdom få styra våra val i livet som troende så har Satan fått makt över oss. När vi söker råd hos människor innan vi söker råd hos Gud med våra problem så har Satan fått oss att spåra ur. När vi i kampen för det goda tillåter oss att låta andra komma till skada har Satan fått styra oss.

Vi måste erkänna att vi alla faller i synd. Vi syndar verkligen i tankar, ord och gärningar varenda dag. Syndabekännelsen får bara inte bli en ursäkt för att fortsätta i dem. Jesus Kristus har frälst oss från alla våra synder. Han har frigjort oss från Satans makt. Jesus genomled hån och spott, tortyr och död för vår skull. Låt oss då inte ge Satan plats hos oss igen. Vi kommer att falla i synd igen. Det är en realitet men det är inte vårt ideal. Det får aldrig bli den troende människans ideal att falla i synd.

Det hjälper inte om du tycker andra människor är större syndare än du själv. Det hjälper inte om du bara ser flisan i din broders öga men inte bjälken i ditt eget. Den dagen synden bara är något du ser hos andra människor och du inte vill göra upp med dina egna synder så har Satan

segrat över dig. Då har du inte längre tron i ditt hjärta. Då har Satan vunnit dig.

Vårt vapen mot Satan och hans makt är Guds eget Ord. Här får vi den näring vi behöver för att leva som troende här i världen. Här ger Gud oss av sig själv. Här ger han svaret på det som är viktigt i livet. Här visar han oss vägen till himlen. I Bibeln visar Gud oss Frälsaren. Han visar oss hur Frälsarens liv tjänar som förebild till våra egna liv och att när vi mognar i tron och håller ut i frestelser och plågor och verkligen lever som ljus och salt i världen så har Gud väldiga välsignelser att ge oss.

Redan i detta livet välsignar Gud sina barn med mycket gott. Han välsignar dem som håller

ut i motgång. Han reser upp dem som blir offer för orättfärdighet. Han ger de svaga ny kraft. Han ger oss allt gott, inte för att vi förtjänar det utan för att Gud är god. Han vill oss alla väl. Han ger oss det vi behöver till kropp och själ. När vi först söker hans rike får vi allt vi behöver för våra liv. När vi tjänar Gud med våra liv så välsignar han oss också rikt. Och till sist tar han alla sina barn med sig hem till himlen. Då är kampen mot Satan och hans makt över för alltid. Må Gud genom sitt Ord bevara oss i den saliggörande tron intill den dagen. Amen.

Øyvind Edvardsen

Gör under fastetiden en andlig vandring till Jerusalem med Jesus!

Låt de 55 andakterna i *Upp till Jerusalem* hjälpa dig att på nytt tänka igenom vad Jesus gjort för dig.

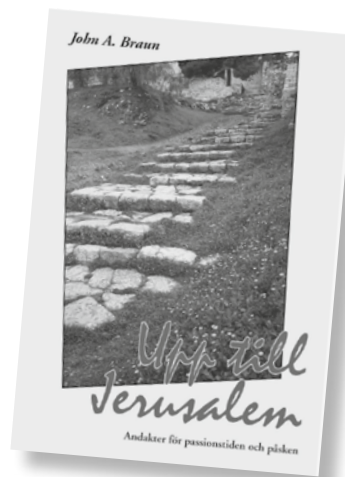
Boken är mycket lättläst och själavårdande.

Den säljs nu för endast 50:- + porto.

Beställs från:

Biblicum Förlag, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo

E-mail: biblicum@bredband.net

GUDS DÅRSKAP

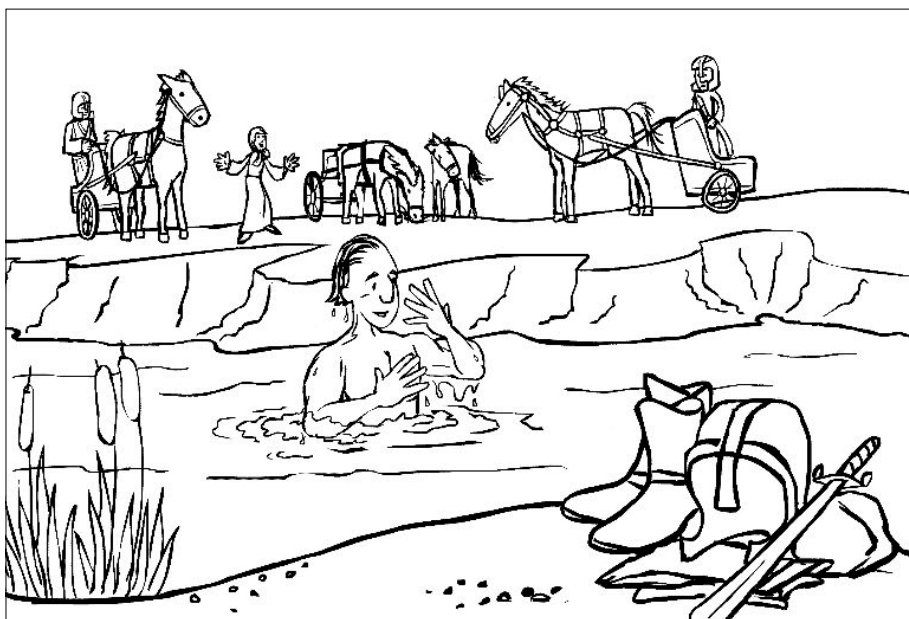
Naamans tjänare gick fram och talade till honom och sade: "Min fader, om profeten hade begärt något svårt av dig, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu då han endast har sagt till dig: Tvätta dig så blir du ren!" Då for han ner och doppade sig i Jordan sju gånger, så som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev friskt igen som en ung pojkes kött, och han blev ren (2 Kung. 5:13,14).

Naaman var en riktig kraftkarl! En modig krigare. En pålitlig befälhavare. En som vann krig. Men Naaman var också en desperat man som drabbats av en vanställande och obotlig sjukdom som kallades spetälska. Naamans enda strimma av hopp gavs av en israelitisk slavflicka: "Tänk om min herre vore hos profeten i Samaria, då skulle han befria honom från hans spetälska" (2 Kung. 5:3).

Bot i Jordanfloden

Full av förväntan kom Naaman till Elisa. Men hans förhoppningar blev snart grusade. Elisa sände ett bud till Naaman med den märkliga uppmaningen att han skulle gå och tvätta sig sju gånger i Jordanfloden. Då skulle han bli ren och frisk. Naaman var beredd att gripa snart sagt vilket halmstrå som helst för att bli av med spetälskan. Han kunde betala en furstlig summa för att få lindring. Han var redo att övervinna vilken uppgift som profeten än kunde förelägga honom. Men doppa sig sju gånger i Jordanfloden? Naaman for iväg alldeles rasande.

Senare skulle Naaman komma att tacka Gud för tjänaren som var modig nog att konfrontera honom och säga: "Min fader, om profeten

hade begärt något svårt av dig, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu då han endast har sagt till dig: Tvätta dig så blir du ren!"

Naaman gick och tvättade sig. Spetälskan försvann. Naaman blev inte botad för att Jordans vatten hade helande krafter. Han blev botad för att Herren lovat bota honom på detta löjligt enkla sätt.

Förlåtelse genom ord och sakrament

Det verkar lika löjligt och enkelt att den allsmäktige Gud väljer att komma till människor genom vanliga medel som det heliga dopets vatten och Ordet. Det mänskliga förnuftet protesterar! Försöker du tala om för mig att den helige Ande verkar trons under genom denna tvättning med vatten? Säger du att dopets vatten förenar mig med Jesus och ger mig syndernas förlåtelse, liv och frälsning? Ja! För det är vad Gud säger! "Alla är ni Guds barn genom tron på Jesus Kristus. Alla ni som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda Kristus" (Gal. 3;26). "Han frälste oss . . .

genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande" (Tit. 3:5).

Det mänskliga hjärtat är motspänstigt och tror att Guds förlåtelse kan köpas genom våra ansträngningar, utan Kristi kors. Det frågar precis som Naaman: "Vad ska jag göra för att förtjäna att Gud botar mig? Måste jag leva ett liv i självförsakelse? Måste jag betala gamla misstag med välgörenhet? Säg till mig att göra något stort så ska jag göra mitt allra bästa!"

Det är inte Guds handlings-sätt. Vår näderike Gud ger det som ingen syndare kan köpa eller förtjäna. Och han ger det på så banalt enkla sätt! Han ger förlåtelse genom predikan. Han ger det genom dopet. Han ger det genom en enkel måltid av bröd och vin där Jesu sanna kropp och blod också är närvarande och tas emot.

Guds handlings-sätt verkar så orimligt för det mänskliga förnuftet, men Guds ord och löften överglänser varje gång det mänskliga förnuftet. Fråga Naaman!

*Av pastor Michael Woldt,
Jackson, Wisconsin*

ANDRA BUDET

Du skall inte missbruka Herrens, din Guds namn, ty Herren skall inte låta den bli ostraffad, som missbrukar hans namn.

I dag hör man ofta människor använda Guds namn lättvindigt: ”Gud vad jag är trött!” kan någon säga, eller: ”Den här boken är så himla bra!” Guds namn används som ett kraftuttryck, för att förstärka det man vill säga. Vi kristna ska akta oss för att använda Guds heliga namn till sådant.

Judarna ansåg att Guds namn, JHWH, var för heligt för att brukas i tal. Matteus använder i sitt evangelium ofta benämningen *himmelriket* istället för Guds rike, troligen för att slippa använda ordet ’Gud’. Hur fjärran ska det då inte vara för oss kristna att vårdslost använda Guds namn! Eller har vi ett närmare förhållande till Gud än den helige aposteln Matteus, så att vi kan kosta på oss att nämna Guds namn i de mest opassande situationer? Nej, Guds namn är heligt och ska hållas heligt också ibland oss.

Guds namn kan också missbrukas i falska eder och besvärjelser. Man vill kanske göra sitt vittnesmål trovärdigt genom att svära vid Guds namn. Luther skriver i Stora katekesen: ”Guds namn kan man icke missbruka värre än när man brukar det till lögn och bedrägeri.”

I Ordspråksboken 12:22 får vi veta att lögnaktiga läppar är en styggelse för Herren, och det är därför synnerligen allvarligt att blanda in Gud och hans namn i lögn och bedrägeri. Det går inte att leva som kristen och samtidigt röra sig med lögn. Paulus skriver mycket allvarliga ord i 2 Tim 2:19:

Var och en som nämner Her-

rens namn skall hålla sig borta från orättfärdigheten.

Att ha synd och orättfärdighet som hantverk och samtidigt vara djärv nog att gå inför Guds ansikte i bön och tacksägelse är ett hyckleri utan like.

Man kan också missbruka Guds namn på andra sätt än att använda det i kraftuttryck och besvärjelser. Det finns om möjligt ännu allvarligare missbruk av Guds namn. Luther skriver vidare i Stora katekesen:

Framför allt sker dock missbruket i andliga ting, vilka angå samvetet, när falska predikanter uppstå och utgiva sina lögn för Guds ord.

Den som har fått uppdraget att predika Guds ord offentligt gör det på Kristi vägnar. Paulus börjar ofta sina brev med att understryka att han är Jesu Kristi apostel (sändebud). På samma sätt utropade de gammaltestamentliga profeterna: ”*Så säger HERREN!*” för att klargöra att de talar i Guds namn. Det fanns dock profeter som inte var sända av Gud och som inte predikade Guds ord. Gud säger genom Jeremia:

Profeterna profeterar lögn i mitt namn. Jag har inte sänt dem eller givit dem någon befallning eller talat till dem. Falska syner, tomma spådomar, löst prat och sina egna hjärtans svek är vad de profeterar för er. (Jer 14:14)

Dessa falska profeter missbrukade Guds namn för att folket skulle tro dem. Sådana falska profeter finns det också nuförtiden

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

gott om i den yttre kyrkan. Paulus skriver, att eftersom Satan själv förklarar sig till en ljusets ängel, så är det inte underligt att också hans tjänare uppträder som tjänare åt rättfärdigheten (2 Kor 11:15). Närhelst falsk lära predikas, om det så bara gäller något vi tycker att är en detalj, så missbrukas Guds namn. Gud hotar att straffa dem som gör så, vilket Paulus också påminner om i det nyss citerade stället: de kommer att få det slut som de förtjänar.

Hur ska vi då bruka Guds namn rätt?

Låt oss igen ta vägledning av reformatorn. Han skriver i Lilla katekesen att vi ska åkalla Guds namn i all nöd samt bruka det i bön, tacksägelse och lovsång.

Endast ett troget hjärta, som förtröstar på Herren, kan bruka Guds namn rätt. Även om en icke-troende gör allt till det yttre lika som en kristen, så är hans bön likväl en styggelse för HERREN (Ords 15:8; Joh 9:31). Han åkallar Guds namn samtidigt som han håller förbundets blod för orent (Hebr 10:29). Luther säger i Stora katekesen:

Nu är det tyvärr överallt och allmänt så, att de äro mycket få, vilka icke bruka Guds namn till lögn och allsköns ondskas, liksom de äro få, vilka av hjärtat förtrösta på Gud allena.

Guds Ord till östra Asien

Östra Asien är världens folkrikaste område. En femtedel av världens befolkning, mer än en miljard människor, har någon form av kinesiska som sitt modersmål. Det är absolut nödvändigt att klart förmedla evangeliets frälsande budskap på detta språk. Hur kan man finna vägar att göra det i ett land där det inte existerar någon religionsfrihet?

Hongkong är sedan 1997 en särskild administrativ region av Kina som åtminstone tills vidare fått behålla sitt kapitalistiska system och sina medborgerliga fri- och rättigheter. I denna jättestad, med över 7 miljoner invånare på en yta mindre än Ölands, har Wisconsinsynoden byggt upp ett seminarium, Asia Lutheran Seminary. Här bedrivs kvalificerad teologisk undervisning, utbildning på olika nivåer och översättningsarbete med hjälp av professorer och missionärer från framför allt USA. En av gästprofessorerna är Glen Thompson som på 1970-talet tillbringade ett läsår på Biblicum.

En översättningsgrupp med två heltidsanställda och sex rådgivare arbetar med att få fram god kristen litteratur på kinesiska. Ett problem är avsaknaden av kristet språkbruk. Hur överför man t.ex. innebörden i begreppet ”rättfärdiggörelse” till kinesiska? De många talade och skrivna varianterna av språket i olika delar av Kina komplicerar också arbetet. Det är en stor utmaning att få fram översättningar som ger tillgång till vad Guds Ord verkligen säger och att göra det på ett sätt som går att förstå.

Stora skaror har kommit och kommer till tro på vägar som inte går att beskriva eftersom det skulle kunna äventyra missionsarbetet. När översättare gör ett bra arbete avlägsnas hinder så att den helige Ande kan utföra sitt verk.

Red.sekr.

Glen Thompson undervisar i Hongkong

Hemgudstjänst

Guds Ord åt folket

Under reformationstiden fanns det en känd biskop i Sverige som på många sätt försökte bromsa reformationen i landet. Hans Brask, av många känd som upphovsmannen till brasklappen, var ännu en ivrare för den katolska kyrkan. När Gustav Vasa drev igenom reformationen hävdade biskop Brask att påven är den som ska styra Sverige i kyrkliga frågor. När sedan kungen tillät att Olaus Petri gifte sig 1525 tilltog spänningen ännu mer. Brask motsatte sig även att Bibeln skulle översättas till svenska. Han ansåg att det var prästernas sak att tyda Guds ord för folket. Hans klassiska uttalande i denna fråga blev: ”Bättre att Paulus vore bränder än av var man känder”. Biskop Brask lämnade landet på 1530-talet för att aldrig mer återvända.

Redan på 1200-talet användes namnet postilla om en kommentar till en given text (*post illa verba textus* = efter dessa textens ord). När Martin Luther gav ut sin kyrkopostilla 1521 var den mer en predikosamling med utläggningar av kyrkoårets texter. Lutherdomen gjorde Guds Ord tillgängligt för var man och kvinna.

Tidigt efter reformationen förstod man hur viktigt det var att undervisa befolkningen. Långt innan folkskolan infördes hade kyrkan hemundervisning – ett system som hade sina rötter i 1600-talets lutherska ortodoxi. I lutherdomen fanns nämligen en tanke om att varje troende ”med egna ögon” skulle kunna se och tyda Guds ord genom att läsa katekesen, postillan, bibeln och psalmboken. Varje familjefar skulle ansvara för att hushållets medlemmar lärde sig läsa kyrkans texter. Detta ledde till tidig läskunnighet i vår del av världen.

Läskunnigheten kontrollerades med husförhör varje år och ett snillrikt betygssystem användes för att ge stadga åt systemet och påvisa förbättringar. Både läskunskap och läsförståelse ingick i förhöret och betygsattes. Konfirmationsläsningen var en slags ”examen” i detta system och första nattvarden blev också den unga människans inträdesbiljett till vuxenvärlden, ett slags tidigt medborgarskap i kyrkans hägn. Utan godkänt konfirmationsförhör fick man svårigheter att gifta sig och bilda familj som vuxen längre fram.

Alltsedan reformationen har Guds folk tacksamt och med vördnad för Guds Ord läst postillor och andra predikosamlingar. Säkert är många av oss som är födda på 1940- och 50-talet uppvuxna med den dagliga läsningen i hemmet, husandakten. Under pietismen och rationalismen minskade Ordets bruk för att blomstra upp igen under väckelsetiden på 1800-talet med namn som Schartau, Nohrborg och Rosenius. Ännu förekommer försök att försvara den bibliska lutherska kyrkan i vårt land. Under 1900-talet utkom konservativa predikosamlingar av biskop Bo Giertz och domprosten G.A. Danell, och 2011 gav BV-förlag ut ”Postilla med första årgångens predikningar” av kh Staffan Bergman, Lutherska Konkordiekyrkan. Samma förlag har även gett ut Martin Luthers Huspostilla i nyutgåva.

Föreningen Logos i Vasa, Finland, har lagt ut Huspostillan och flera andra av Martin Luthers böcker på sin hemsida, www.logosmappen.net/uppbyggelse. Därifrån är följande utdrag ur Luthers predikan på Palmsöndagen hämtat (här lätt språkligt bearbetat).

Red.

Ur Martin Luthers Huspostilla

Så har Kristus hållit den gamla påsken med sina lärjungar och den måste man nu noga skilja från Kristi lekamens och blods sakrament. Det är sant att man här åt och drack på samma sätt som i sakramentet. Men här är bröd och vin rätt och slätt, vari Kristus sagt farväl till det gamla judiska påskalammet och konunga- och prästadömet och predikan om och tacksägelsen för befrielsen ur Egypten. Men därefter förordnar och instiftar han ett nytt påskalam, ett nytt konunga- och prästadöme, en ny predikan och tacksägelse, vilket framgår av fortsättningen: ”Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: ’Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig.’ På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: ’Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.’” (Luk. 22:19-20)

På så sätt instiftar Kristus sin lekamens och blods sakrament. Och den texten bör man lätt kunna hålla i minnet. Den är ju inte lång och samtidigt skön, klar och tydlig. Vår käre Herre Kristus ville inte betunga oss med många lagar, så som de i Gamla testamentet betungade judafolket. Han tar helt enkelt bröd och vin och säger däröver orden: ”Tag, det är min lekamen. Drick, det är mitt blod” eller ”det är kalken, det nya förbundet i mitt blod. Gör det till min åminnelse.” Låt oss då öppna ögonen och spetsa öronen så att vi riktigt säkert förstår dessa ord.

Tidigare, när Herren räckte sina lärjungar kalken, sade han: ”Tag detta och dela mellan er. Ty jag säger er att jag från denna stund inte ska dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer.” Men då sade han inte: ”Detta är mitt blod.” Men nu, då han tar brödet, säger

han: "Detta är min kropp", och när han tar kalken: "Detta är mitt blod" eller "det nya förbundet i mitt blod". Här är alltså inte endast bröd och vin, utan brödet är hans lekamen, som han ger att äta och vinet är hans blod eller det nya förbundet i hans blod, som han ger att dricka. Så lyder ju orden: "Han tog brödet, han tog kalken" och sedan: "Detta är min lekamen, detta är mitt blod" eller "denna kalk är det nya förbundet i mitt blod". I kraft av dessa ord är brödet hans lekamen och vinet hans blod. Den som nu äter brödet, han får del av Kristi sanna lekamen och den som dricker av kalken, han får del av Kristi sanna blod, han må sedan vara värdig eller ovärdig. - - -

Förnuftets begränsning

Ingen av oss kan ju veta hur det går till att våra ögon kan se. Ingen kan med sitt förnuft fatta hur det går till att han somnar eller vaknar. När jag öppnar ögonen, så kan jag med mina ögon se mer än två mil bort. Vidare: en enda predikants stämma fyller många tusen människors öron och hjärtan. Sådant ser och hör jag men förstår ändå inte hur det går till, även om jag slet mig i stycken. När vi nu inte ens förstår det som vi dagligen lever i och företar oss, hur kan vi då vilja vara mästare och domare över Guds väldiga verk som är förborgade för oss? Min tunga dallrar i min mun och rör sig. Därav kommer ett begripligt tal. Inte förstår väl någon hur det går till. Inte heller kan någon säga hur ett hår växer på huvudet. Kan du nu, käre vän, inte begripa hur *det* går till som du dagligen upplever, så ge då Kristus den äran att tro att det är sant när han säger: «Detta är min lekamen, detta är mitt blod», även om du inte förstår hur det är möjligt.

Det är ganska barnsligt att människor, när det gäller Guds verk, ska ha det därhän att det ska rimma med deras förnuft. Ty eftersom vi inte kan mäta de skapade tingen eller begripa de förhållanden

vi dagligen lever och rör oss i, hur skulle vi då kunna mäta och begripa det som Gud bara antyder i sitt ord, men som vi inte lever eller rör oss i? Därför bör vi ge Gud äran, låta honom vara allsmäktig och sannfärdig och tro, att vad han säger, det kan han också göra. Att en ko äter hö och gräs, det förstår du, det har du förstånd nog att döma om. På samma sätt vad guld, silver, stenar, träd och säd beträffar. Du kan bedöma

vad man kan göra av sådant. Var i *sådana* stycken så klok du kan! Men vad Gud gör och skapar, hur ögonen kan se, öronen höra och tungan tala, låt alla lärda, kloka och visa träda fram med sitt allra härligaste förnuft och all deras konst, låt dem tvista, fråga och forska. Ingen ska ändå kunna säga dig rätt, hur ens det minsta av det Gud gör blir till.

Vi bör alltså låta Guds ord och verk vara obestridda och obetvivelade och endast fråga efter, vem som har talat eller gjort det, om Gud har sagt det eller bara en människa, om verket är Guds eller en människas. Är det Guds ord och verk, så får du sluta dina ögon och inte fråga hur det är möjligt, utan tro att Gud är allsmäktig och sannfärdig i

sina ord och gärningar. Jag bör låta mig döpas i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och tro att jag genom detta bad renas från alla mina synder och inte tvista om hur det går till. Vi har ju Guds ord, befallning och löfte: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut."

Likaså säger Kristus också här med klara och tydliga ord: "Tag och ät, detta är min lekamen. Drick härav alla. Detta är mitt blod. Gör det till min åminnelse." Sålunda räckes oss och mottages i sakramentet sannerligen och verkligen under bröd och vin hans lekamen och blod. Så är hans ord, befallning och ordning. En människa har inte sagt detta. Kristus har själv ordnat, instiftat och befallt det så. Liksom dopet inte är en människas ord och verk utan Kristi, så är också detta sakrament Kristi ord och verk och inte en människas. Hur det är möjligt kan vi med vårt förnuft aldrig utgrunda. När jag inte vet eller kan veta hur det går till att jag ser, hör och talar, fast jag märker att det sker, så kan jag ännu mindre veta hur det går till att Kristus på detta sätt ger oss del av sin lekamen och blod i sakramentet.

Den som nu inte vill bli bedragen ska inte vända sig till svärmares gräl eller till djupsinniga, svåra och höga spörsmål, utan lägga märke till den frukt, nytta och glädje som han kan hämta ur detta sakrament. Kristus har ordnat och instiftat allt på enklaste och älskligaste sätt. Om Kristus med sina lärjungar stod eller satt det betyder ingenting. Huvudsaken är att man rättar sig efter hans ord, hans instiftande och ordning.

Att äta och dricka

Han finner inte på något som är svårt att göra. Att äta och dricka hör ju till det allra lättaste. Människor brukar inte vilja något hellre

än det. Att äta och dricka hör till det roligaste man kan ha i världen, såsom ordspråket säger: ”På en mätt kropp sitter ett muntert huvud.” Kort sagt: att äta och dricka är en lika behaglig som nödvändig syssla. Man lär sig den raskt och kan lätt lära andra den. Denna behagliga och nödvändiga gärning använder sig nu vår Herre Kristus av och säger: ”Jag har rätt till en glad, ljuvlig och behaglig måltid. Jag vill inte tvinga er till en svår och besvärlig syssla. Jag befäller er inte att klä er i munkkåpa eller att pansarklädda dra till Jerusalem, att låta er omskäras, att slakta och offra boskap, att tvätta era kläder såsom Mose lag påbjöd, utan jag instiftar en nattvard. När ni samlas i mitt namn och vill lära och predika om mig, så tag bröd och vin och uttalen dessa ord däröver. Då ska min lekamen och mitt blod sannerligen och verkligen vara där.” - - -

Att höra om igen

Nu torde någon fråga: ”Ska man då inte predika något annat än att Kristus dött för oss? Är det inte tillräckligt att man predikar därom en gång för alla?” Jag har nu hört det så ofta att jag kan det utantill. På detta svaras: Judarna skulle inte bara en gång påminna sig befrielsen ur trældomen i Egypten, utan ständigt och jämt förnya påminnelsen därom. Varför skulle då vi kristna förarga oss över att ständigt behöva uppliva minnet av vår återlösning, genom vilken Kristus förlöslat oss från synden, döden, djävulen och helvetet? Är du en sådan människa, som säger: ”Detta har jag hört, varför skulle jag då höra det om igen?”, så är ditt hjärta övermättat och självbelåtet. Därför smakar dig inte den maten, alldeles som det hände med judarna i öknen, att de vämjdes vid mannat från himlen. Men är du en kristen, så äcklar det dig inte utan behagar dig väl att ofta höra och tala om det.

Jag vill säga ett ord om mig själv. Jag är doktor i den heliga Skrift. Men ju mer jag tänker på trons artiklar, Fader vår, dopet och nattvarden, dess bättre smakar de mig. Även jag kunde väl med de övermätta och självbelåtna andarna säga: jag kan tron, Fader vår, dopets och nattvarden instiftelseord och Psaltaren utantill. Men dagligen upplever jag och måste bekänna, att även om jag idag har läst trosbekännelsen, bitt Fader vår eller betraktat instiftelseorden till dopet och nattvarden, men inte i morgon än en gång erinrar mig detta, stycke för stycke, så blir min själ kall och trög. Gör jag det inte heller tredje dagen, så blir jag ännu kallare och trögare, ända till dess likgiltigheten övergår i förakt.

Förr menade jag att jag inte skulle gå till nattvarden förrän jag blev väl beredd. Detta hade jag nämligen lärt mig under påvedömet. Men när jag märkte att djävulen ville hindra mig och till slut alldeles utestänga mig från sakramentet, så sade jag: ”Djävul, jag må vara beredd eller oberedd, så behöver jag sakramentet och kan inte undvara den trösten. Därför vill jag gå och inte dröja.” Jag gick också dit. Ibland t. o. m. utan skriftermål. Inte därför att jag föraktade bikten eller föraktade och undandrog mig avlösningen, men jag gick ibland oskriftad för att trotsa djävulen, som ville uppehålla mig med tanken att jag inte skulle gå till sakramentet förrän jag var fullkomligt beredd.

Därför är det inte sant om du säger att du nu kan ordet så väl att du inte behöver oftare höra eller upprepa det. Låter jag bli att be en dag, så förlorar jag en god del av glöden och tron. Profeten Jesaja vittnar i kap. 55:10 att ordet inte blir utan frukt. Liksom regnet fuktar jorden och gör den fruktbarande så tuktar, tröstar och förbättrar Guds ord människans själ. Låter du nu bli Guds ord och bönen och tänker: ”Jag ska väl be en annan gång”, så går under tiden en del kraft och

värme bort från din själ. Därför bör man inte tänka så om Guds ord, att det skulle räcka att höra det en gång. Det händer nog i alla fall att man får andra göromål och för deras skull glömmet Ordet. Därför bör man dagligen ta sin tillflykt till Ordet. Gör du inte det, så se till att du inte blir för kall och trög, ja, så att du till slut inte längre känner igen dig själv och inte på årtal kommer till sakramentet.

För vår nytta och för Herrens skull

Så har vi nu hört att två orsaker bör locka och driva oss till sakramentet. Först och främst vår nytta och vår nöd, eftersom Kristus har instiftat det oss till godo. Han har inrättat och gett oss det till tröst och hugnad. För det andra bör Guds ära och tjänst förmå oss till det. Om vi inte för vår egen skull vill bedja Fader vår och tron eller för vår salighets skull ta emot sakramentet, så bör vi ändå be och bruka sakramentet för Herrens skull, för att han av oss må få den ära och tjänst som tillkommer honom.

Detta har jag nu talat till förmaning för att vi måtte bruka de härliga gåvorna, de stora förmånerna, så länge vi har dem, så att de inte måtte tas ifrån oss, så som det för längesedan gått med de påviska och ännu dagligen går för partiandarna. Är skatten väl en gång borta så skulle vi gärna vilja bruka den, men då torde inga predikanter vara till hands som kan undervisa oss om den.

Vi har nu betraktat dessa båda händelser: Den första att Kristus åt påskalammet med sina lärjungar som ett farväl till det judiska påskalammet, konungariket och präst dömet. Det andra att han instiftade sin lekamens och sitt blods sakrament, som vi bör bruka samtidigt som vi har honom i åminnelse. Därtill förläne oss den barmhärtige Guden sin nåd! Amen.

Du ska inte dit

Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd.

Markus 16:16

”Vi vet att de som tror att Jesus har frälst dem från deras synder kommer till himlen, och att de som inte tror kommer till helvetet”, förklarade pappa för Sara.

”Ssssh!” hyssjade Jenny. ”Kajsa kan höra att ni pratar om helvetet!”

”Varför skulle det vara så farligt?” frågade pappa.

”Judits föräldrar pratar aldrig om helvetet med hennes lillasyster. De vill inte att hon ska bli rädd eller börja drömma mardrömmar.”

”Kajsa!” ropade pappa. ”Kan du komma hit en liten stund? Jag vill fråga dig om något.” Genast kom familjens minsting skuttande.

”Vad vill du fråga, pappa?”

”Jo Kajsa, blir du rädd när vi pratar om helvetet?”

”Nej...” svarade Kajsa. ”Jag är inte rädd, för jag ska inte dit.”

”Ser du, Jenny?” sa pappa. ”När vi tror att Jesus är vår Frälsare, så behöver vi inte vara rädda för helvetet.”

”Ja, som Kajsa sa, vi ska inte dit”, la Jacob till.

Ibland är vuxna rädda för att prata om helvetet med små barn. De är rädda att de ska bli skrämde. Tanken på helvetet är skrämmande för

dem som inte tror att Jesus är deras Frälsare, men vi behöver inte vara rädda. Vi ska inte heller dit. Jesus har lovat att ta alla som tror på honom till sig i himmelen.

Föräldrar borde inte dölja sanningen för sina barn. Helvetet finns på riktigt och beskrivs som en fruktansvärd plats. De som kommer till helvetet kommer att uppleva en smärta och ett lidande som ingen kan stå ut med.

Gud vill inte att någon ska behöva komma till helvetet. Det är därför han har gett oss en flyktväg. Jesus är den vägen. Han har lovat oss att ”den som tror och blir döpt ska bli frälst” (Mark 16:16). Vi kan se fram emot himmelen med glädje. När djävulen försöker skrämme oss med helvetet kan vi skratta honom i ansiktet, eftersom vi har en Frälsare som tagit bort alla våra synder. Jesus har förberett en speciell plats i himmelen just för oss!

Käre Jesus, förlåt alla mina synder. Jag ångrar alla fel jag gjort. Håll mig kvar hos dig så länge jag lever. Amen.

Ur ”A few minutes with Jesus” av
Joslyn Wiechmann Moldstad

Norrskan

Redaktören för Bibel och Bekännelse hade under helgen 11-13/1 förmånen att besöka S:t Jakobs församling, Öjebyn. Församlingen grundades 1976. Året därefter blev Alvar Svenson kyrkoherde. 1988 efterträddes han av Stefan Hedkvist och sedan 2006 har LBKs präster turats om att en gång i månaden betjäna församlingen med Ord och sakrament. En trogen liten skara samlades till gudstjänst under lördagen den 12 januari. Församlingen äger en vacker liten kyrka där inga bekvämligheter saknas.

I januari börjar mörkret så smått släppa sitt grepp över Norrland och ljuset återvänder. Under trettondagstiden skiner ljuset när Jesus visar sin härlighet i de under och tecken som han gör. Första söndagen efter Trettondagen är helgedomens söndag och Jesus far med sina föräldrar upp till templet i Jerusalem. Jesus stannar kvar i templet utan sina föräldrars vetskap. Han ställer frågor till de skriftlärdade och visar att han vet långt mer än de fast de studerat

Gunnar och Aina Klang, Lage Westerberg och Eda Larsson

Skriften under hela sitt liv. Han visar något av sin gudomliga härlighet som är huvudtemat för hela trettondagstiden.

Herren är i sitt tempel läser vi i Ps. 11, och Jesus har lovat att där två eller tre är samlade i hans namn är han mitt ibland dem. Under Lage Westerbergs ledning samlas församlingen varje söndag

till gudstjänst. I frånvaro av präst läser man texter, sjunger liturgi och lyssnar till en skriven predikan. Att samlas kring ordet har varit den kristnas kyrkans kännetecken i alla tider. Så länge ordet läses och predikas och människor samlas kring detta är det en Gudi behaglig gudstjänst.

Söndagen den 13 januari var vi en handfull samlade till gudstjänst i Eda Larssons pensionärlägenhet i Råneå. Glädjen var stor och Eda som börjar få sviktande hälsa gladdes av hela sitt hjärta. Hon sjöng med i alla psalmer med klar stämma.

Gnistrande snö och klarblå himmel gjorde resan till en vacker naturupplevelse. När sen Kerstin Westerberg satte fram hjortron och åkerbärssylt till filen blev det även en smakupplevelse. Det skiljer 140 mil mellan LBKs nordligaste och sydligaste församling, men den moderna tekniken med flyg kortar ner avstånden i vårt avlånga land.

Ingvar Adriansson

S:t Jakobs kyrka i Öjebyn

BIBELHELG

23-25 mars 2013

Virksund kurscenter, Danmark

Lördag 23 mars

- 11.00 Ankomst
12.00 Lunch
13.00 *Bibeln och vetenskapen.* Seth Erlandsson
14.00 *Att se livet som ett heligt kall.*
Øyvind Edvardsen
15.00 Kaffepaus
16.00 *"Jag skäms inte för evangelium".*
Egil Edvardsen
Samling för barnen.
17.00 Körövning
17.30 Middag
19.00 Kvällssamling
Kvällsandakt Lars Gunnarsson

Söndag 24 mars

- 08.30 Frukost
10.00 Högmässa Egil Edvardsen
12.00 Lunch
13.00 *Gud som historiens herre.* Seth Erlandsson
14.00 *Evangeliet och pietismen.* Tor Jakob Welde
15.00 Kaffepaus
16.00 *Bönen – vårt samtal med Gud.* Øyvind
Edvardsen
17.00 Körövning
17.30 Middag
19.00 Kvällssamling
Kvällsandakt Ingvar Adriansson

Måndag 25 mars

- 08.00 Frukost

Pris för vuxna 945 Dkr för hela helgen.
Barn 4-12 år halva priset, 0-3 år gratis.

Anmälan senast 1 mars till Egil Edvardsen,
egil@luthersk-kirke.no Mob +47 99039856

För övrig information om Virksund:
www.virksund.dk

Alla är hjärtligt välkomna!

Biblicumhelg

i Norrköping –

Hemgården, Saltängsgatan 7

12-14 april 2013

Fredag 12/4

- 18.00 Ankomst
18:30 *Jesus kommer snart.* Stefan Hedkvist
19:30 Kvällsfika

Lördag 13/4

- 10:00 Välkomsthälsning och inledning
10:30 *Bibelkritikens s.k. vetande.*
Seth Erlandsson. Samtal
12.00 Lunch
13:30 *Uppenbarelsen av HERRENS härlighet.*
Stefan Hedkvist. Samtal
15:00 Fika
15:30 *Gud som historiens herre.*
Seth Erlandsson. Samtal
17:30 Kvällsmat
19:00 *Det kristna livet – vägen mellan två diken.*
Egil Edvardsen. Samtal

Söndag 14/4

- 9:30 *Det kristna livets härliga slut .*
Egil Edvardsen. Samtal
11:00 Kaffe och frukt
11:30 *Varför styckas Jesajaboken sönder?*
Seth Erlandsson. Samtal
13:00 Avslutning och lunch

Dop

Ellen Alice Christina,
dotter till Sara och Johannes Gunnarsson,
född 29/12 2012, döpt 20/1 2013
S:t Markuskyrkan, Ljungby

Plan för utgivning av Bibel och Bekännelse 2013

Nr 1 v. 7, manusstopp 21/1

nr 2 v. 16, manusstopp 25/3

nr 3 v. 26, manusstopp 3/6

nr 4 v. 36, manusstopp 12/8

nr 5 v. 49, manusstopp 11/11

En kung som ger oss nåd och frid

Nåd vare med er och frid ifrån honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna framför hans tron, och från Jesus Kristus (Upp. 1:4,5)

HUR ANVÄNDER VI ORDET HOPP? Ofta används det inte som något annat än en önskan: ”Jag hoppas det inte blir regn.” ”Jag hoppas ditt lag vinner matchen.” Men hoppet som vi har i Kristus är inte bara en önskan. Vårt kristna hopp kan beskrivas som tillförsikt och visshet. Det är visst eftersom det kommer från den treenige Guden, den Gud som ger nåd och frid.

Nåd kommer från Gud Fadern, *ifrån honom som är och som var och som kommer*. Fadern är evig och oföränderlig och hans nåd är evig och oföränderlig. Av evighet utvalde Gud Fadern oss till sina barn. Vår Far utvalde oss inte till sina barn på grund av något gott hos oss. *Han har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av det som vi har uträttat, utan i kraft av sitt beslut och sin nåd som han har gett oss i Kristus från evighet* (2 Tim. 1:9).

Nåd kommer från ”de sju andarna”. Talet 7 symboliserar fulltalighet eller fullkomlighet. Genom ”de sju andarna” har Herren till fullo uppenbarat sin nåd för fallna människor. Genom Ord och sakrament har den helige Ande låtit alla sina gåvor strömma in i våra hjärtan. Det är bara

genom den helige Andes verk som vi kan säga *Jesus är Herren* (1 Kor. 12:13).

Nåd kommer *från Jesus Kristus*. Jesus visade sin nåd mot oss genom att tjäna som vår ställföreträdare i allt han gjorde. Han föddes under lagen. I vårt ställe höll han alla Guds bud till hundra procent. Fast han inte hade begått en enda synd *lade Herren all vår skuld på honom* (Jes. 53:6). På grund av Jesus är vi heliga i Guds ögon.

Den treenige Gudens nåd ger oss frid. Eftersom vi har blivit frälsta av nåd *har vi frid med Gud* (Rom. 5:1). När våra samveten anklagar oss har vi frid genom vissheten att alla våra synder är förlättna. När tragedier slår till har vi frid i vissheten att Gud inte straffar oss för våra synder. När vi står ansikte mot ansikte med döden har vi frid i vissheten att himlen är vårt hem.

Vårt kristna hopp är inte bara ett önsketänkande. Vårt kristna hopp är tillförsikt och visshet. Vårt kristna hopp kommer från vår Kung, den Kung som ger oss nåd och frid.

Treenige Gud, tack för att du ger oss nåd och frid. Låt din frid alltid råda i våra hjärtan. Amen.